

The Millie Arbesfeld

Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

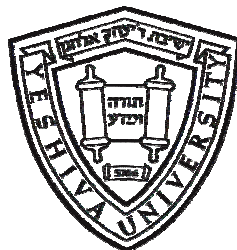
WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

“Spirituality and Morality in the Jewish War Laws”

רמב"ן דברים פרק כג פסוק י
דברים פרק כ
דברים פרק כד
דברים פרק כ
דברים פרק כא
דברים פרק כג
משנה מסכת סוטה פרק ח
רמב"ם הלכות מלכים פרק ו הלכה א
רמב"ן דברים פרק כ פסוק יט
רמב"ן דברים פרק כא פסוק יב

Rabbi Dr. Mordechai Sabato

Dr. Moshe Sokolow

Ms. Adina Lubner

ד' אייר תשס"ז • 4/22/07

Inter arma sine leges (Cicero, Oratio Pro Annio Milone (IV))

1. רמב”ן דברים פרק כג פסוק י

והנכון בעיני בענין המצוה הזאת, כי הכתוב זהיר בעת אשר החטא מצוי בו. והידוע במנהגי המחנות היוצאות למלחמה, כי יאכלו כל תועבה, יגזלו ויחמסו ולא יתבוששו אפילו בניאוף וכל נבלה, הישר בבני אדם בטבעו יתלבש אכזריות וחמה כצאת מחנה על אויב. ועל כן הזהיר בו הכתוב, ונשמרת מכל דבר רע.

2. דברים פרק כ

1 (א) כי תצא למלחמה על איבין וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם פי ידוד אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים:
(ב) והיה קרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם:
(ג) ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איבכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם:
(ד) כי ידוד אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איבכם להושיע אתכם:

2 (ה) ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחננו:
(ו) ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחלנו:
(ז) ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה:
(ח) ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו:
(ט) והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: ט

דברים פרק כד

(ה) כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמוח את אשתו אשר לקח: ט

דברים פרק כ

3 (י) כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום:
(יא) והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך:
(יב) ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה:
(יג) ונתנה ידוד אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב:
(יד) רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל איבין אשר נתן ידוד אלהיך לך:
(טו) פן תעשה לכל הערים הרחוקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה:
(טז) רק מערי העמים האלה אשר ידוד אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה:
(יז) כי חרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבوسی כאשר צונו ידוד אלהיך:
(יח) למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחסאתם לידוד אלהיכם: ט

4 (יט) כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת פי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור:
(כ) רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אותו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה: פ

דברים פרק כא

5 (י) כי תצא למלחמה על איבין ונתנו ידוד אלהיך בידך ושבית שבי:
(יא) וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה:
(יב) והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את ראשה ועשתה את צפרניה:

(יג) והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה:
(יד) והיה אם לא הפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: ס

דברים פרק כג

6 (י) כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע:
(יא) כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה:
(יב) והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה:
(יג) ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ:
(יד) ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך:
(טו) כי ידוד אליהן מתהלך בקרב מחינך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחינך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: ס

3. משנה מסכת סוטה פרק ח

משנה א

משוח מלחמה בשעה שמדבר אל העם בלשון הקדש היה מדבר שנאמר (דברים כ) "והיה כקרבתכם אל המלחמה" ונגש הכהן זה כהן משוח מלחמה "ודבר אל העם" בלשון הקודש. "ואמר אליהם שמע ישראל וגו' על אויביכם" ולא על אחיכם- לא יהודה על שמעון, ולא שמעון על בנימין, שאם תפלו בידם ירחמו עליכם, כמה שנאמר (ד"ה ב' כ"ח) "ויקומו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערומיהם הליבשו מן השלל וילבישו ויניעילום ויאכילום וישקום ויסכום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום יריחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו שומרון"-

על אויביכם אתם הולכים, שאם תפלו בידם אין מרחמין עליכם (דברים כ) "אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו וגו'": אל ירך לבבכם- מפני צהלת סוסים וצחצוח חרבות. "אל תיראו"- מפני הגפת תריסין ושפעת הקלגסין "אל תחפזו" מקול קרנות. "אל תערצו" מפני קול צווחות. "כי ה' אלהיכם ההולך עמכם"-הן באין בנצחוננו של בשר ודם, ואתם באים בנצחוננו של מקום. פלשתים באו בנצחוננו של גלית (שמואל א' יז) - מה היה סופו? לסוף נפל בחרב ונפלו עמו. בני עמון באו בנצחוננו של שובך. (שמואל ב' י) מה היה סופו? לסוף נפל בחרב ונפלו עמו. ואתם- אי אתם כן, כי ה' אלהיכם ההולך עמכם להלחם לכם וגו' זה מחנה הארון:

משנה ד

כל אלו שומעין דברי כהן מערכי מלחמה וחוזרין ומספקין מים ומזון ומתקנין את הדרכים:

משנה ה

"ויספו השוטרים לדבר אל העם וגו'" רבי עקיבא אומר: הירא ורך הלבב- כמשמעו, שאינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולראות חרב שלופה. ר' יוסי הגלילי אומר- הירא ורך הלבב, זהו המתירא מן העבירות שבידו. לפיכך תלתה לו התורה את כל אלו, שיחזור בגללן.

משנה ו

"והיה ככלות השוטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם". ובעקבו של עם מעמידין זקיפין לפניהם, ואחרים מאחוריהם, וכשילין של ברזל בידיהן, וכל המבקש לחזור- הרשות בידו לקפח את שוקיו. שתחלת ניסה- נפילה, שנאמר (שמואל א' ד) נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם ולהלן הוא אומר (שם ל"א) וינוסו ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים וגו':

משנה ז

במה דברים אמורים? במלחמת הרשות. אבל במלחמת מצוה- הכל יוצאין, אפילו (יואל ב') חתן מחדרו וכלה מחופתה. אמר רבי יהודה: במה דברים אמורים- במלחמת מצוה, אבל במלחמת חובה הכל יוצאין, אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה:

4. רמב"ם הלכות מלכים פרק ו הלכה א

אין עושין מלחמה עם אדם בעולם עד שקוראין לו שלום. אחד מלחמת הרשות ואחד מלחמת מצוה, שנאמר כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום.

5. רמב"ן דברים פרק כ פסוק יט

אם כן, פירוש הפרשה לדעתם, שהזהירה תורה לא תשחית את עצה לכרות אותם דרך השחתה שלא לצורך המצור, כמנהג המחנות. והטעם, כי הנלחמים משחיתים בעיר וסביב הארץ אולי יוכלו לה, כענין שנאמר (מ"ב ג יט) וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו, ואתם לא תעשו כן להשחיתה, כי תבטחו בשם שיתן אותה בידכם.

6. רמב"ן דברים פרק כא פסוק יב

הנה כאשר יודיעו שנכריחנה לעזוב את עמה ומולדתה ותתיהד, נאמר לה תתנחמי על אביך ועל אמך ועל ארץ מולדתך כי לא תוסיפי לראותם עוד עד עולם, אבל תהי אשה לאדוניך כדת משה ויהודית. והנה אז ניתן לה זמן שתבכה ותתאבל כמשפט המתאבלים, להשקיט ממנה צערה ותשוקתה, כי בכל עצב יהיה מותר וניחום אחרי כן. והנה בזמן הזה לקחה עצה בנפשה על הגירות, ונעקר קצת מלבה ע"ז שלה ועמה ומולדתה כי נחמה עליהם, ודבקה באיש הזה שידעה כי תהיה אליו והורגלה עמו. ולכך אמר הכתוב והבאתה אל תוך ביתך - ודרשו (ספרי ז) ביתך ולא אל בית אחר, וכן וישבה בביתך - שתשב כל הזמן הזה בבית שהוא משתמש בו (שם ט), אולי תחפוצ ותתרצה בו:

6. Rabbi Dr. Mordechai Sabato "The Beautiful Captive"

<http://www.vbm-torah.org/parsha/48kitetz.htm>

In order to answer this question, let us remember that since time immemorial, women taken captive during war have been considered part of the spoil to which the soldiers are legitimately entitled ("Have they not found booty, a damsel or two for each man" - Shoftim 5:30), and it was customary to treat them as ownerless property, to be treated as one wished. The purpose of our parasha is precisely to counteract this practice. "And it shall come to pass when you go out to war, and you see in the spoils a beautiful woman and you shall desire her, you shall not treat her as ownerless property, as is customary among soldiers. The only legitimate means of fulfilling your desire is to take her as your wife." This is the main directive of our parasha, and for this reason it appears at the beginning of the whole discussion. It appears that this expression, "and you shall take her to you for a wife," is neither part of the description of the process, as the Ibn Ezra and the Ramban maintain, nor a permit, as Rashi would have us believe, but rather a commandment that falls under the category of a "positive prohibition" - in other words, you shall take her as a wife, if you desire her; do not treat her as a prostitute.

7. Dr. Moshe Sokolow, "What is the Bleating of Sheep in My Ears"? Spoils of War/Wars that Spoil Paper presented at The Orthodox Forum, March 2004

Taking spoils is generally permitted by the Torah. Indeed, we are enjoined to "enjoy the spoils of your enemy which the Lord your G-d gives you (Dt. 20:14). This principle was practiced by the Israelites throughout the biblical period...

On the other hand, six specific incidents in the Bible restrict or denounce the enjoyment of spoils... From all of the above cases, it appears that while sharing spoils is essentially sanctioned, the exercise of that right is frequently curtailed and even denounced.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את חז"ל צבא הגנה לישראל, העומדים על משמר ארצנו וערי אלקינו מגבול הקבנון ועד מדבר מצרים ומן הים הגדול עד לבוא הערבה ביבשה באויר ובים. יתן ה' את אויבינו הקמים עלינו נגפים לפניהם. הקדוש ברוך הוא ישמר ויצייל את חז"לנו מפל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם. ידבר שונאינו תחתייהם ויעטרם בכתר ישועה ובצטרת נצחון. ויגים בהם הכתוב: **כי ה' אלקיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם**: נאמר אמן:

The IDF Spirit

The Israel Defense Forces are the state of Israel's military force. The IDF is subordinate to the directions of the democratic civilian authorities and the laws of the state. The goal of the IDF is to protect the existence of the State of Israel and her independence, and to thwart all enemy efforts to disrupt the normal way of life in Israel. IDF soldiers are obligated to fight, to dedicate all their strength and even sacrifice their lives in order to protect the State of Israel, her citizens and residents. IDF soldiers will operate according to the IDF values and orders, while adhering to the laws of the state and norms of human dignity, and honoring the values of the State of Israel as a Jewish and democratic state.

Spirit of the IDF-Definition and Origins

The Spirit of the IDF is the identity card of the IDF values, which should stand as the foundation of all of the activities of every IDF soldier, on regular or reserve duty. The Spirit of the IDF and the guidelines of operation resulting from it are the ethical code of the IDF. The Spirit of the IDF will be applied by the IDF, its soldiers, its officers, its units and corps to shape their mode of action. They will behave, educate and evaluate themselves and others according to the Spirit of the IDF.

The Spirit of the IDF draws on four sources:

- The tradition of the IDF and its military heritage as the Israel Defense Forces.
- The tradition of the State of Israel, its democratic principles, laws and institutions.
- The tradition of the Jewish People throughout their history.
- Universal moral values based on the value and dignity of human life.

Basic Values:

Defense of the State, its Citizens and its Residents - The IDF's goal is to defend the existence of the State of Israel, its independence and the security of the citizens and residents of the state.

Love of the Homeland and Loyalty to the Country - At the core of service in the IDF stand the love of the homeland and the commitment and devotion to the State of Israel-a democratic state that serves as a national home for the Jewish People-its citizens and residents.

Human Dignity - The IDF and its soldiers are obligated to protect human dignity. Every human being is of value regardless of his or her origin, religion, nationality, gender, status or position.

The Values:

Tenacity of Purpose in Performing Missions and Drive to Victory - The IDF servicemen and women will fight and conduct themselves with courage in the face of all

dangers and obstacles; They will persevere in their missions resolutely and thoughtfully even to the point of endangering their lives.

Responsibility - The IDF serviceman or woman will see themselves as active participants in the defense of the state, its citizens and residents. They will carry out their duties at all times with initiative, involvement and diligence with common sense and within the framework of their authority, while prepared to bear responsibility for their conduct.

Credibility - The IDF servicemen and women shall present things objectively, completely and precisely, in planning, performing and reporting. They will act in such a manner that their peers and commanders can rely upon them in performing their tasks.

Personal Example - The IDF servicemen and women will comport themselves as required of them, and will demand of themselves as they demand of others, out of recognition of their ability and responsibility within the military and without to serve as a deserving role model.

Human Life - The IDF servicemen and women will act in a judicious and safe manner in all they do, out of recognition of the supreme value of human life. During combat they will endanger themselves and their comrades only to the extent required to carry out their mission.

Purity of Arms - The IDF servicemen and women will use their weapons and force only for the purpose of their mission, only to the necessary extent and will maintain their humanity even during combat. IDF soldiers will not use their weapons and force to harm human beings who are not combatants or prisoners of war, and will do all in their power to avoid causing harm to their lives, bodies, dignity and property.

Professionalism - The IDF servicemen and women will acquire the professional knowledge and skills required to perform their tasks, and will implement them while striving continuously to perfect their personal and collective achievements.

Discipline - The IDF servicemen and women will strive to the best of their ability to fully and successfully complete all that is required of them according to orders and their spirit. IDF soldiers will be meticulous in giving only lawful orders, and shall refrain from obeying blatantly illegal orders.

Comradeship - The IDF servicemen and women will act out of fraternity and devotion to their comrades, and will always go to their assistance when they need their help or depend on them, despite any danger or difficulty, even to the point of risking their lives.

Sense of Mission - The IDF soldiers view their service in the IDF as a mission; They will be ready to give their all in order to defend the state, its citizens and residents. This is due to the fact that they are representatives of the IDF who act on the basis and in the framework of the authority given to them in accordance with IDF orders.

IDF Website: <http://www1.idf.il/DOVER/site/mainpage.asp?sl=EN&id=32>